

تخریب الکتروشیمیایی پوسته خارجی برق

دکتر عباسعلی رستمی - عبدالله عمرانی

دانشگاه مازندران، دانشکده علوم پایه، استینتوشیمی، بابلسر

مقدمه:

چگونگی نایودسازی مواد زائد و دور ریختنی صنایع مختلف و همچنین زباله‌های خانگی از دیرباز مورد توجه دانشمندان بوده است. از بین بردن همه انواع ضایعات در حالت خام از نقطه نظر اکولوژی غیرقابل قبول است (۲ و ۳).^(۱)

پوسته خارجی برق از جمله موادی است که برای مدت زمانهای طولانی در کارخانجات شالیکوبی و همچنین در سر مزارع برق توسط کشاورزان سوزانده می‌شود. سوزاندن ناقص این مواد گازهای سمی نظیر NO_2 , CO , NH_3 و ... را تولید می‌نماید، که سبب آلودگی محیط زیست می‌گردد. با پیشرفت تکنولوژی بایستی روش مناسبی یافته، تا بتوان مواد زائد را تبدیل به گازهای شیمیایی قابل قبول از نقطه نظر محیط زیست نمود. در این کار تحقیقاتی از اکسیداسیون الکتروشیمیایی پوسته خارجی برق در الکتروولیت حامل اسید سولفوریک ۵ مولار و در سطح الکترودهای جامد می‌باشد. این مطالعه قرار گرفته است. در حدود ۹۱٪ از کربن آلی موجود در الکتروولیت بعد از گذشت حدود ۲۶ ساعت الکتروولیز در حضور $\text{Ce}(\text{IV})$ یکصد مولار در سطح الکترود پلاتین حذف می‌شود. سرعت اکسیداسیون پوسته خارجی برق و سرعت حذف کل کربن آلی برای الکترود دیوکسید سرب، در مقایسه با الکترود پلاتین تحت شرایط آزمایشی یکسان، به مراتب بزرگتر است. تأثیر چندین اکسید کننده روی سرعت اکسیداسیون پوسته خارجی برق مورد مطالعه قرار گرفت، که ترتیب اثر آنها روی سرعت اکسیداسیون پوسته خارجی برق به صورت $\text{Ce}(\text{IV}) > \text{Fe}(\text{III}) > \text{V}(\text{V})$ می‌باشد. برخی از عوامل اکسید کننده نظیر دیکرومات تأثیری روی سرعت اکسیداسیون پوسته خارجی برق ندارد. همه گازهای آندی و کاتدی ایجاد شده در اثر فرآیند الکتروولیز پوسته خارجی برق به طور منظم جمع آوری شده و با دستگاه گاز کروماتوگرافی آنالیز شده‌اند. اثر دما و غلظت هم بر مقدار دیوکسید کربن تولید شده مورد بررسی قرار گرفت.

چکیده:

اکسیداسیون الکتروشیمیایی پوسته خارجی برق در سطح الکترودهای جامد مختلف، نظیر پلاتین و دیوکسید سرب و با استفاده از اسید سولفوریک ۵ مولار به عنوان الکتروولیت حامل توسط روش‌های ولتا مترا چرخه‌ای و گاز کروماتوگرافی مورد مطالعه قرار گرفته است. در حدود ۹۱٪ از کل کربن آلی موجود در الکتروولیت بعد از گذشت حدود ۲۶ ساعت الکتروولیز در حضور $\text{Ce}(\text{IV})$ یکصد مولار در سطح الکترود پلاتین حذف می‌شود. سرعت اکسیداسیون پوسته خارجی برق و سرعت حذف کل کربن آلی برای الکترود دیوکسید سرب، در مقایسه با الکترود پلاتین تحت شرایط آزمایشی یکسان، به مراتب بزرگتر است. تأثیر چندین اکسید کننده روی سرعت اکسیداسیون پوسته خارجی برق مورد مطالعه قرار گرفت، که ترتیب اثر آنها روی سرعت اکسیداسیون پوسته خارجی برق به صورت $\text{Ce}(\text{IV}) > \text{Fe}(\text{III}) > \text{V}(\text{V})$ می‌باشد. برخی از عوامل اکسید کننده نظیر دیکرومات تأثیری روی سرعت اکسیداسیون پوسته خارجی برق ندارد. همه گازهای آندی و کاتدی ایجاد شده در اثر فرآیند الکتروولیز پوسته خارجی برق به طور منظم جمع آوری شده و با دستگاه گاز کروماتوگرافی آنالیز شده‌اند. اثر دما و غلظت هم بر مقدار دیوکسید کربن تولید شده مورد بررسی قرار گرفت.

داد که نمونه دارای $3 \pm 35.9\%$ کربن است.

(d) مطالعه ولتاوامتری چرخه‌ای (Cyclic Voltammetry) مطالعه ولتاوامتری چرخه‌ای به دو دلیل صورت گرفت: (۱) تشخیص اینکه نمونه از نظر الکتروشیمیایی الکتروواکتیو است یا خیر؛ (۲) تعیین پتانسیل ثابتی که در آن پتانسیل بتوان عمل الکتروولیز را انجام داد.

این مطالعات در سطح الکترودهای کار از جنس پلاتین و (Pyrolytic Graphite Electrode) PGE انجام شد. از مقایسه ولتاوگرامهای چرخه‌ای مربوط به اکسایش - کاهش سبوس برنج با استفاده از الکترودهای کارپلاتین و PGE تیجه گرفته شد که پلاتین می‌تواند الکترود مناسبتری برای اکسیداسیون الکتروشیمیایی پوسته خارجی برنج باشد. از مقایسه ولتاوگرامهای چرخه‌ای محلول اسید سولفوریک ۵ مولار در حضور نمونه و در غیاب آن تحت شرایط آزمایشی یکسان (که در شکلهای ۱ و ۲ آمده است) می‌توان تیجه گرفت که تنها دماغه آندی، «ا» مربوط به اکسیداسیون الکتروشیمیایی گونه‌های موجود در سبوس برنج است. ولتاوگرامهای چرخه‌ای در محلول سود ۵ مولار نشان داده است که اکسیداسیون سبوس برنج در این محلول تابع رضایت‌بخشی به بار نمی‌آورد. مطالعات ولتاوامتری چرخه‌ای سبوس برنج در اسید سولفوریک ۵ مولار و در سطح الکترود پلاتین نشان داد که: (۱) نمونه الکتروواکتیو است؛ (۲) پتانسیلی که در آن بایستی عمل الکتروولیز انجام گیرد (از روی شکل ۱ V/SCE ۱.۳ با استفاده از الکترود پلاتین مناسب تشخیص داده می‌شود).

(e) تأثیر اکسیدکننده‌ها بر ولتاوگرامهای چرخه‌ای سبوس برنج در اسید سولفوریک ۵ مولار:

تأثیر چندین نوع یون ردوکس را بر پتانسیل اکسیداسیون پوسته خارجی برنج مورد مطالعه قرار داده‌ایم. این اکسیدکننده‌ها Ce(IV)، V(V) و Fe(III) هستند که همگی دارای غلظت M 0.01 می‌باشند. بررسیها نشان می‌دهد که این عوامل همگی پتانسیل دماغه «ا» را به طرف مقادیر مثبت‌تر جایه‌جا

الکتروشیمیایی می‌توان صنایع صنایع هسته‌ای را با استفاده از عامل اکسیدکننده Ag^{2+} نایبود ساخت (۶). بنابراین با استفاده از روش‌های مدرن الکتروشیمیایی می‌توان پوسته خارجی برنج را در محیط آبی و با استفاده از الکترودهای مناسب تخریب نمود، و آنرا تبدیل به گازهای غیرسمی کرد.

بخش تجربی:

الف) تهیه نمونه و نمونه‌برداری:

مقادیر مورد نیاز از پوسته خارجی برنج از کارخانجات شالی کوبی تهیه گردید. این نمونه‌ها ابتدا توسط آسیاب کاملاً خرد شده و به صورت پودر نرم در آمدند. نمونه پودر شده، به مدت ۴۸ ساعت در دمای 110°C حرارت داده شد تا رطوبت موجود در نمونه تبخیر گردد و بدین ترتیب نمونه خشک شده برای مراحل بعدی کار آماده گردد.

ب) تست حلالیت و پیدا کردن مناسبترین حلال:

بدیهی است که در ابتدا بایستی مناسبترین حلال را برای انحلال پوسته خارجی برنج پیدا نمود. به طوریکه در هنگام الکتروولیز در اثر اکسیداسیون الکتروشیمیایی تخریب نشود. با توجه به اکسیداسیون احتمالی حللهای آلی در جریان الکتروولیز، استفاده از این نوع حللهای جهت انحلال پوسته خارجی برنج با مشکل مواجه می‌شود. از این روز اسیدها و بازهای معدنی برای این منظور استفاده گردید و حلالیت نمونه در آنها مورد بررسی قرار گرفت که تابع در جدول (۱) ارائه شده است. التبه حلالیت پوسته خارجی برنج در اسید سولفوریک غلیظ و اسید نیتریک غلیظ نیز مورد بررسی قرار گرفت و هر دو آنها به علت تخریب نمونه، نامناسب بودند. با بررسیهای انجام شده، اسید سولفوریک ۵ مولار به عنوان مناسبترین حلال برای پوسته خارجی برنج انتخاب گردید.

ج) آنالیز نمونه:

به منظور آگاهی یافتن از مقدار کربن موجود در نمونه‌های آزمایشی، داده‌های به دست آمده توسط دستگاه CHN نشان

ز) آنالیز کروماتوگرامها:

از روی کروماتوگرامهای به دست آمده در هر بار الکترولیز، مقدار میلی مول دیوکسید کربن تولید شده را برابر اساس رابطه (۱) محاسبه کرده و سپس نمودار تغییرات مقدار CO_2 تولید شده بر حسب زمان الکترولیز رسم نموده ایم.

همچنین از روی این اطلاعات، نمودارهای TOC (Total Organic Carbon) بر حسب زمان الکترولیز نیز رسم می‌گردد.

$$\text{مجموکار} \text{ جمع شده به هنگام تجزیه بازی} \times \text{درصد مفع زیرکوبیدکربن} = \frac{\text{mMolCO}_2}{\text{دقیقه}} \quad (1)$$

یک مربوط به دیوکسید کربن در زمان بازداری ۱/۰۷ دقیقه ظاهر می‌گردد.

ح) بررسی تأثیر عوامل اکسید کننده، دما و جنس الکترود روی سرعت اکسیداسیون پوسته خارجی برنج:

این بررسیها نشان داد که Ce(IV) در مقایسه با V(V) و Fe(III) و Cr(VI) سرعت اکسیداسیون پوسته خارجی برنج را بیشتر افزایش می‌دهد. همچنین ملاحظه گردید که با افزایش دما سرعت اکسیداسیون پوسته خارجی برنج به مقدار قابل ملاحظه‌ای افزایش می‌یابد. به علاوه با بررسیهای انجام شده محرز گردید که الکترود دیوکسید سرب الکتروکاتالیست بهتری نسبت به پلاتین در اکسیداسیون پوسته خارجی برنج می‌باشد.

بحث و بررسی نتایج:

الف) انتخاب H_2SO_4 ۵ مولار به عنوان حلال و پتانسیل نسبی ۷ ولت به عنوان پتانسیل ثابت در الکترولیز:

باتوجه به جدول شماره (۱) که مقادیر حلالت پوسته خارجی برنج را داده است، ملاحظه می‌گردد که ۵ HNO_3 ۵ مولار بیشترین مقدار حلالت نمونه را دارا است، اما به عنوان حللال انتخاب نگردید. دلیل این امر، احتمال تولید گازهای سمی مثل NO و NO_2 به هنگام الکترولیز می‌باشد. عدم انتخاب ۵ NaOH مولار به عنوان حللال به دلایل زیر بوده است که (۱) ولتاومگرامهای چرخه‌ای به دست آمده برای نمونه

می‌کنند. جدول شماره ۲ تأثیر عوامل اکسید کننده را روی پتانسیل و جریان دماغه I_a نشان می‌دهد. همچنین این عوامل روی پتانسیل و جریان دماغه I_a هم تأثیر دارند که در جدول شماره ۳ این اثرات آورده شده است. مقایسه ولتاگرامهای چرخه‌ای ترسیم شده در حضور عوامل اکسید کننده مختلف، نشان می‌دهد که Ce(IV) عامل اکسید کننده بسیار مناسبتری برای اکسیداسیون پوسته خارجی برنج می‌باشد، زیرا هم دماغه‌های اکسیدی و احیایی تیزتری را می‌دهد و هم اینکه جریان دماغه را در مقایسه با سایر عوامل اکسید کننده به مقدار بیشتری افزایش می‌دهد. ولتاومگرام چرخه‌ای مربوط به سبوس برنج در اسید سولفوریک ۵ مولار در حضور Ce(IV) در شکل ۳ نشان داده شده است.

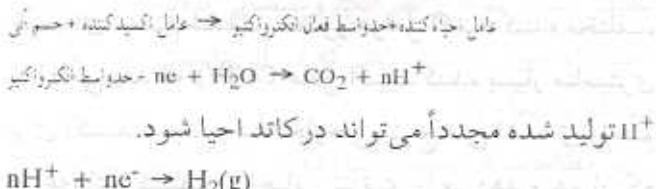
و) الکترولیز:

(A) روش عمل: در این مرحله عمل الکترولیز در یک سیستم دو الکترودی و در پتانسیل ثابت ۷ ولت (پتانسیل نسبی اعمال شده بین دو الکترود) انجام می‌گرفت. در این بررسیها از یک سل لاشکل استفاده گردید. در تمام آزمایشات الکترولیزی از گرافیت به عنوان الکترود کاتد و الکترود پلاتین یا دیوکسید سرب به عنوان آند استفاده می‌شد.

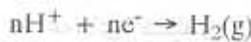
(B) سلها و دستگاهها: همانطوری که گفته شد از یک سل شیشه‌ای لاشکل استفاده می‌شد. بدینه است که محصول اصلی الکترولیز گاز دیوکسید کربن بوده است. این گاز در سطح آب جمع آوری می‌گردد. از یک دستگاه کولومتر دیجیتال برای انجام الکترولیزها در پتانسیل ثابت استفاده می‌کردیم. گازهای جمع آوری شده در محفظه شیشه‌ای را با یک دستگاه گاز کروماتوگراف (PERKIN ELMER) مجهر بدهیک ستون Q Porapak آنالیز کرده‌ایم.

آشکارساز مورد استفاده TCD و حجم تزریقی در هر نوبت ۲۵۰ μl بوده است. شمایی از سیستم الکترولیز در شکل ۴ آورده شده است. در شکل ۵ نمونه‌ای از کروماتوگرامهای بدست آمده از تزریق مخلوط گازها به دستگاه GC نشان داده شده است.

اما حضور عوامل اکسید کننده باعث می‌شود که این عوامل مستقیماً در فرآیند الکترواکسیداسیون شرکت نمایند. مکانیسمی که در حضور این عوامل اکسید کننده پیشنهاد می‌شود، به صورت زیر است.

nH^+ تولید شده مجدداً می‌تواند در کاتد احیا شود.

عامل احیا کننده هم می‌تواند مجدداً در آند اکسید گردد. عامل اکسید کننده \rightarrow ne^- - عامل احیا کننده در معادلات فوق C(s) نشان‌گر کربنی است که می‌تواند از چندین ترکیب آلی موجود در نمونه منشأ داشته باشد. تأثیر قانون هنری بر روی نتایج به دست آمده در مورد مقایسه تأثیر عوامل اکسید کننده مختلف بر میزان محصول الکترولیز که در شکل‌های ۶ و ۷ و در جدول ۴ و ۵ آورده شده است، نشان می‌دهد که Co(IV) یکی از بهترین عوامل اکسید کننده در واکنش‌های الکترولیزی پوسته خارجی برنج می‌باشد.

پ) تأثیر دما و جنس الکترود روی سرعت اکسیداسیون پوسته خارجی برنج:

یکی از مهمترین عوامل روی سرعت اکسیداسیون دما می‌باشد. تأثیر دما روی سرعت واکنش در واقع معادل با تأثیر دما روی ثابت سرعت واکنش بوده که با معادله آریوس بیان می‌شود.

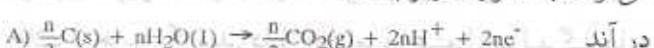
در جدول ۶، اثر دما روی مقدار دیوکسید کربن تولید شده در اثر الکترولیز نشان داده شده است. هم چنین از روی شکل‌های ۸ و ۹ مشخص می‌شود که الکترود PbO_2 در مقایسه با پلاatin الکترود مناسبتری برای اکسیداسیون پوسته خارجی برنج می‌باشد.

در محیط بازی، دماغه‌های اکسیدی و احیایی مشخصی را نشان نداد. ۲) انحلال زیاد نمونه در سود ممکن است ناشی از حل شدن ترکیبات سیلیسی موجود در نمونه به صورت سیلیکات باشد. H_3PO_4 مولار هم به عنوان حلal انتخاب نشده که دلیل این مسئله ایجاد یک حالت کف مانند در سطح محلول به هنگام الکترولیز بود، که از خروج گاز ممانعت به عمل می‌آورد و جمع آوری گاز را در سیستم مشکل می‌ساخت. برای انتخاب پتانسیل مناسب الکترولیز با توجه به اینکه سیستم الکترولیز دو الکترودی بوده است، عمل الکترولیز در پتانسیلهای مختلف انجام شده و با رسم مقدار جریان (mA) بر حسب پتانسیل (Volt) ملاحظه گردید که در پتانسیل نسبی ۷ ولت بیشترین جریان می‌تواند از دستگاه دیجیتال گرفته شود. و از این رو پتانسیل برای کلیه آزمایشات الکترولیزی به سیستم اعمال شده است. محسوبه راندمان برای آزمایشات الکترولیزی از دو روش ۱) وزن سنجی و ۲) بر اساس نمودارهای TOC صورت می‌گرفت. نتایج به دست آمده از این دو روش کاملاً همخوانی دارند، راندمان محسوبه شده بر اساس نمودار TOC و برای آزمایش الکترولیزی در حضور یون $\text{Co}^{(IV)}$ یکصد مولار و در سطح آند پلاatin بعد از گذشت ۲۵/۵۷ ساعت الکترولیز با در نظر گرفتن تصحیح هنری، برابر ۹۱٪ بوده است.

ب) مکانیسم پیشنهادی برای اکسیداسیون الکتروشیمیایی

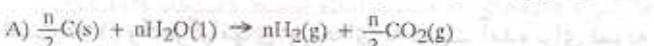
پوسته خارجی برنج:

باتوجه به اینکه ماهیت ترکیبات آلی موجود در نمونه مشخص نیست، لذا به طور دقیق نمی‌توان مکانیسم اکسیداسیون را برای ترکیبات بخصوص نوشت. مکانیسم اکسیداسیون الکتروشیمیایی در غیاب عامل اکسید کننده می‌تواند به صورت زیر باشد:

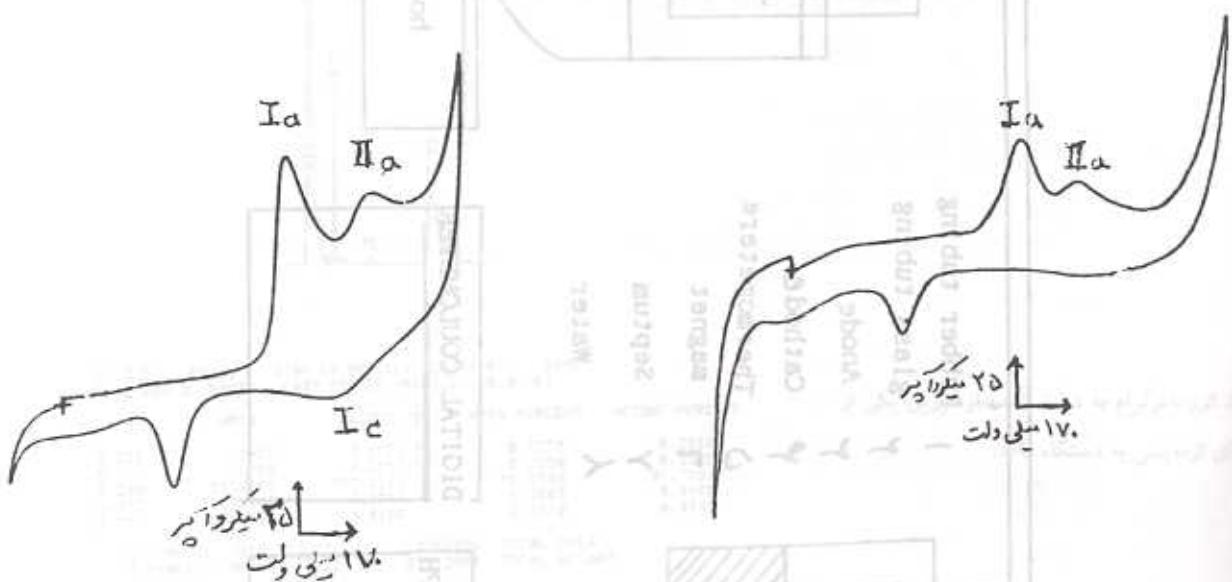
در آند در کاتد

واکنش کلی به صورت زیر است:

References

- 1) Abbas A. Rostami, International Jour. of Chem. Vol 6. No. 2 (1995) 31-41.
- 2) Bobbitt, J. M; and wills, John P; J. Org. Chem. 45, 1978(1980).
- 3) Nielsen, Stephen F; Kessel, Carl R; and Weinhold, Frank; J. Org. Chem. 45, 2116 (1980).
- 4) L. Kaba, G. D. Hitchens; and J. OM. Bockris, J. Electrochem. Soc Vol. 137, No. 5, May 1990.
- 5) Howroblwa, B. Jpiersma and J. OM. Bockris, J. Electroanal. Chem. 6, 401(1963).
- 6) J. OM. Bockris, B. Jpiersma and E. Gileadi, Electrochimica Acta 9, 1329(1964).
- 7) C. Kiderov and G. Msaev, Electrokhimiya 21, 698(1985).

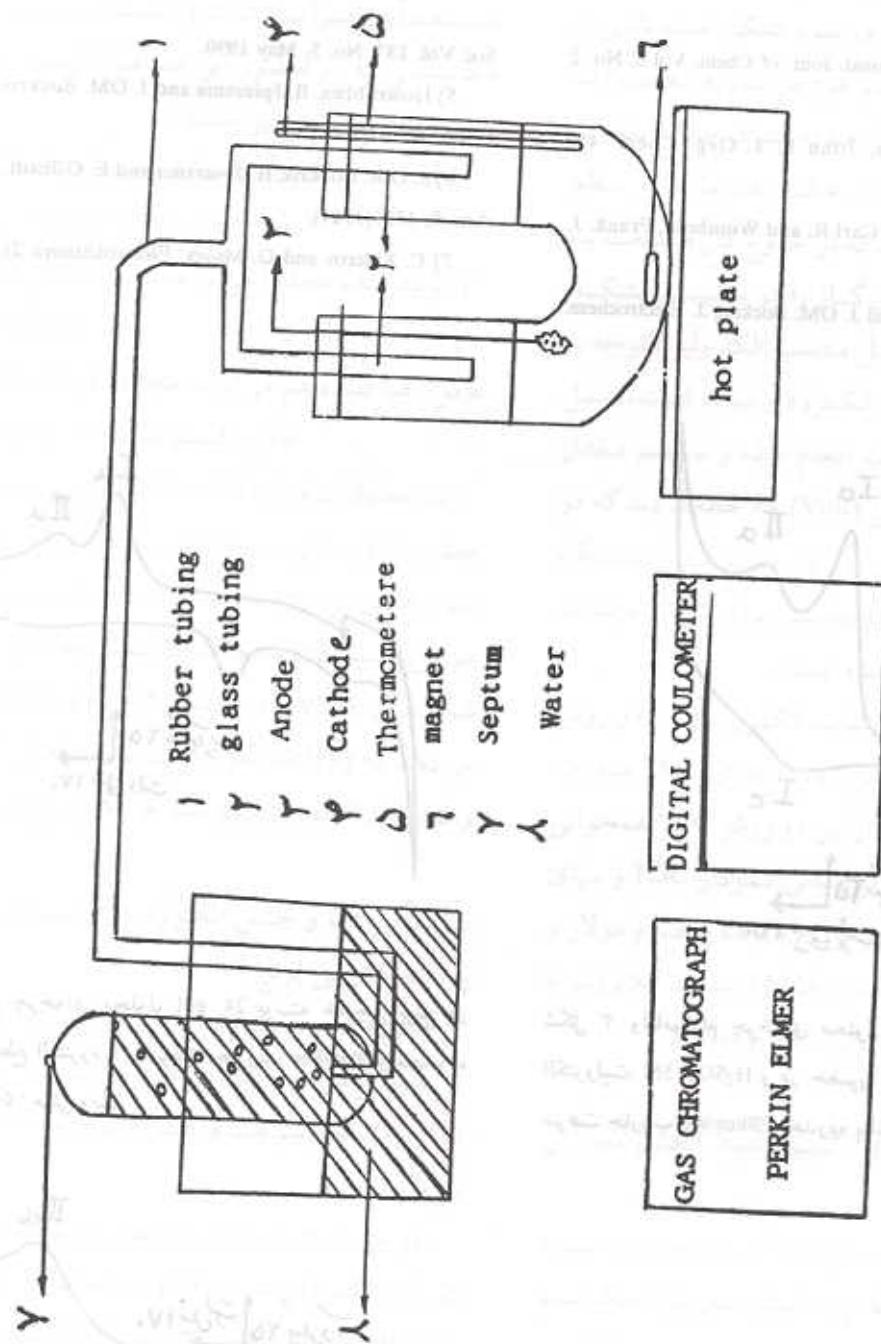

شکل ۳: ولتاژوگرام چرخه‌ای محلول 24 گرم/لیتر پوسته خارجی برق در الکترولیت H_2SO_4 ۵M و در حضور $Ce(IV)$ ، ۰.۰۱M کترود آند Pt محدوده پتانسیل ۱۰۵ تا ۱۵۵ میلی ولت. سرعت جاروب ۳۰mV/sec. محدوده پتانسیل ۱۰۵ تا ۱۵۵ میلی ولت.

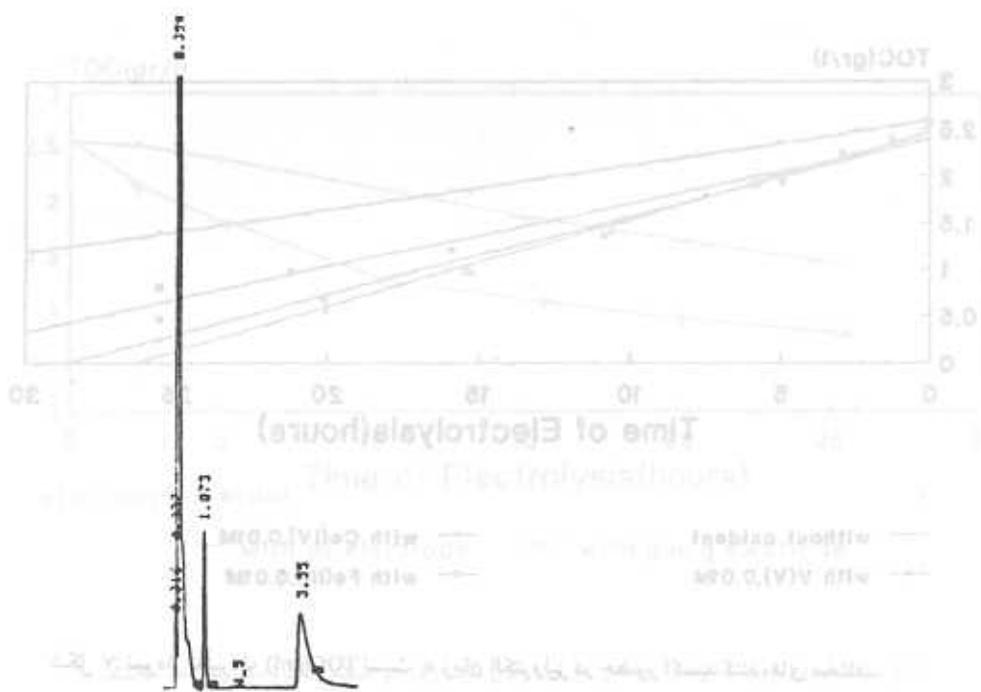
شکل ۱: ولتاژوگرام چرخه‌ای محلول 24 گرم/لیتر پوسته خارجی برق در H_2SO_4 ۵M و در سطح الکترود Pt . سرعت جاروب ۳۰mV/sec. محدوده پتانسیل ۱۰۵ تا ۱۵۵ میلی ولت.

شکل ۲: ولتاژوگرام چرخه‌ای محلول 5M H_2SO_4 و در سطح الکترود Pt محدوده پتانسیل ۱۰۵ تا ۱۵۵ میلی ولت. سرعت جاروب ۳۰mV/sec.

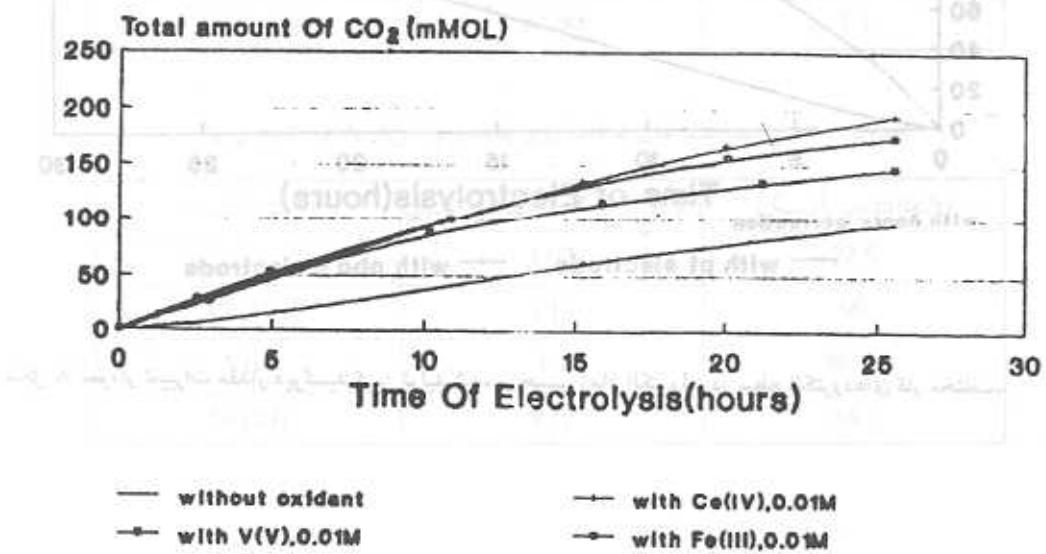
شکل ۴: طرح واره سیستم‌های الکتروولیز و جمع‌آوری گاز

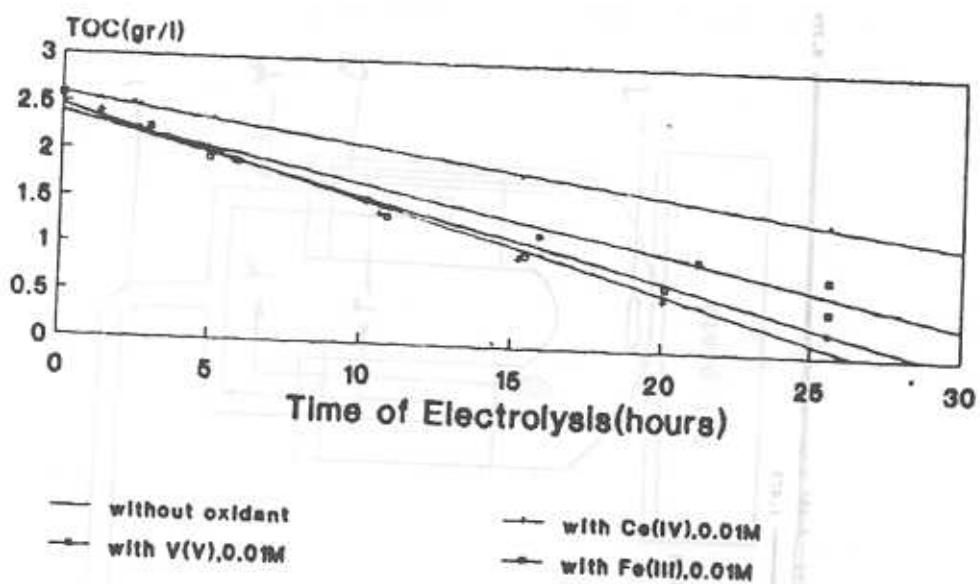
FILE 2 RUN 2 STARTED 00155.3 00-01-01: SAM9
METHOD 2 SAM9 LAST EDITED 00101.0 00-01-01
RT AREA HEIGHT BC AREA PERCENT HEIGHT PERCENT
0.216 2927 3.1771 T 0.1029 0.0664
0.227 6793 4.2152 T 0.2050 0.5123
0.250 2271695 802.6191 PC.1767 97.7390
0.273 29918 7.7779 1.2663 0.9368
0.355 58732 3.4166 2.1478 0.4155
5 PEAKS) AREA REJECT 2361956 TOTAL AREA
5 PEAKS) HEIGHT REJECT 822.2066 TOTAL HEIGHT

شکل ۵: کروماتوگرام به دست آمده از تزریق یکن از

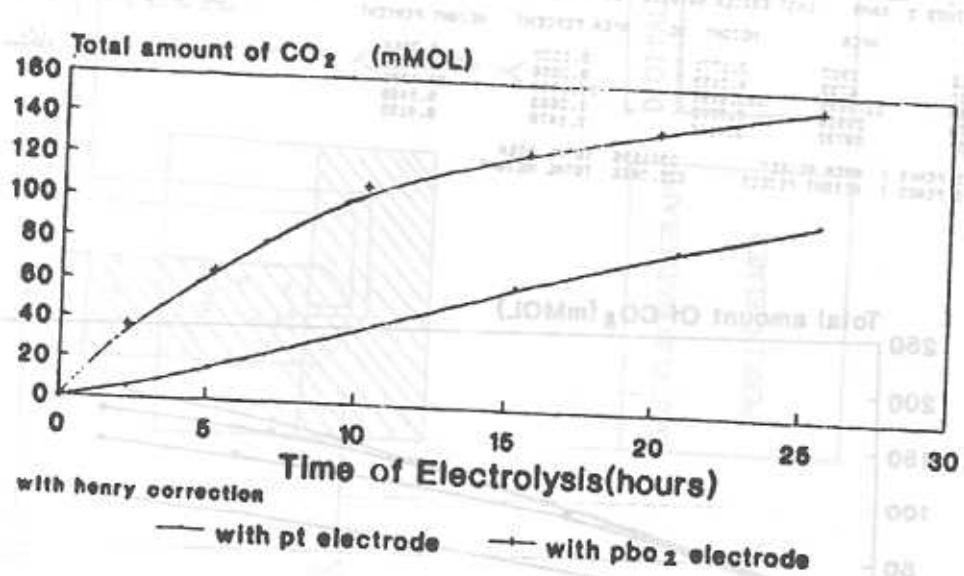
نمودهای ازمایش به دستگاه GC

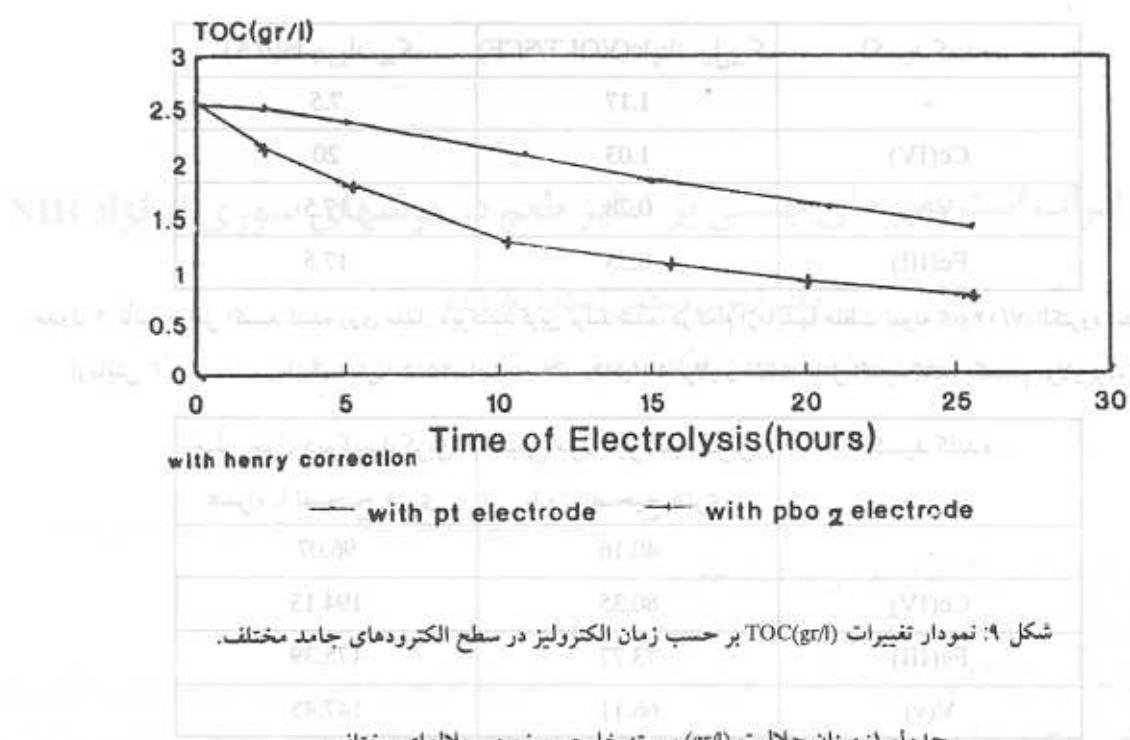
شکل ۶: نمودار تغییرات مقدار کل دیوکسید کربن تولید شده بر حسب زمان الکترولیز در حضور اکسید کننده های مختلف.

شکل ۷: نمودار تغیرات TOC نسبت به زمان الکترولیز در حضور اکسید کننده های مختلف.

شکل ۸: نمودار تغیرات مقدار دیوکسید کربن تولید شده بر حسب زمان الکترولیز در سطح الکtroدهای کار مختلف.

شکل ۴: نمودار تغییرات TOC(gr/l) بر حسب زمان الکترولیز در سطح الکترودهای جامد مختلف.

جدول ۱: میزان حلالت (gr/l) پوسته خارجی برق در حللاهای مختلف.

حال	دما °C	حلالت (gr/l)
H ₂ SO ₄ 8M	80-90	3.2
H ₂ SO ₄ 5M	80-90	2.2
NaoH5M	80-90	2.6
H ₃ Po ₄ 8M	80-90	2.3
H ₃ No ₄ 5M	80-90	3.3

جدول ۲: تأثیر اکسیدکننده های مختلف روی پتانسیل و جریان دماغه اکسیدی I_{a} .

اکسید کننده	پتانسیل پیک $\text{I}_{\text{a}}(\text{VOLT/SCE})$	جریان پیک $\text{I}_{\text{a}}(\mu\text{A})$
-	1.07	72.5
Ce(IV)	1.19	90
V(V)	1.1	86.25
Fe(III)	1.32	88.7

جدول ۳: تأثیر اکسید کننده‌های مختلف روی پتانسیل و جریان دماغه احیایی آ.

اکسید کننده	پتانسیل (VOLT/SCE)	جریان پیک $\text{A}(\mu\text{A})$
-	1.17	7.5
Ce(IV)	1.03	20
V(v)	0.78	17.5
Fe(III)	0.53	17.5

جدول ۴: تأثیر عوامل اکسید کننده روی مقدار دیوکسید کربن تولید شده، در تمام آزمایشها غلظت نمونه ۱۴ gr/l، الکترود آند pt، دمای آزمایش 90°C ، مدت زمان آزمایش ۲۵/۵۷ ساعت، حلال $5\text{ Molar H}_2\text{SO}_4$ مولار و غلظت عامل اکسید کننده یکصد مولار بوده است.

اکسید کننده	میلی مول دیوکسید کربن بدون تصحیح هنری	میلی مول دیوکسید کربن همراه با تصحیح هنری
-	40.16	96.07
Ce(IV)	80.35	194.13
Fe(III)	73.77	175.39
V(v)	66.11	147.45

جدول ۵: تأثیر عوامل اکسید کننده مختلف روی کاهش مقدار کربن آلی کل موجود در نمونه.

اکسید کننده	کربن آلی کل (gr/l) بدون تصحیح هنری	کربن آلی کل (gr/l) همراه با تصحیح هنری
-	2.07	1.4
Ce(IV)	1.59	0.23
Fe(III)	1.67	0.45
V(v)	1.76	0.79

جدول ۶: اثر دما روی مقدار دیوکسید کربن تولید شده.

° دما	میلی مول دیوکسید کربن بدون تصحیح هنری	میلی مول دیوکسید کربن همراه با تصحیح هنری
90	40.16	96.07
60	27.15	62.7
40	9.15	20.24